

ПОБОЉШАЊЕ РЕАЛИЗАЦИЈЕ КУЛТУРНИХ ДОГАЂАЈА У КОТОРУ У ПЕРИОДУ ОД 2011 ДО 2015.

(моји одговори на постављена питања активиста задужених за овај програм)

1. Као професор српског језика и књижевности учествујем у културном животу Котора. Суочена сам са различитим врстама проблема када је у питању реализација планираних пројеката, а то су најчешће књижевне вечери или предавања из области језика, књижевности и културне историје, као и одређене културне активности у школи у којој радим. Основни проблем је недостатак материјалних средстава за довођење одређеног књ.ствараоца или предавача као госта. Иако су то најчешће само путни трошкови и трошкови смјештаја, мало која културна институција је у могућности да их обезбједи. Тако планирани пројекат мора бити везан за добру вољу спонзора, а то су најчешће фирме које добро послују, а немају директне везе са културним дешавањима у граду.

Захваљујући појединцима запосленим у таквим предузећима, а заинтересованим за културна дешавања пројекти се ипак реализују. Проблем немогућности реализације замишљеног је и неинформисаност одређених културних ђелатника о важним догађајима у региону, тако да се често понуђени пројекат одбије из незнања, иако се ради о неком актуелном, значајном добитнику јавног признања чије ђело утиче на креирање културне свијести друштва. Немогућност бољег, квалитетнијег, примамљивијег начина оглашавања догађаја (опет у вези са потребним новчаним средствима за прављење плаката или реклама на радио станицама) утиче на његову посјећеност, тако да се многи суграђани изненаде када чују да је нешто било организовано, а они нису знали за то.

Радови ученика, стваралаца, као и школске представе остају у оквирима школе. Одраде се пројекти за одређене свечаности (Дан школе, литерарни конкурси...), и иако су квалитетни не доживе презентацију у граду због слабе сарадње локалних, културних институција и школе.

Као неко ко посјећује културна дешавања суочена сам са проблемом истовремено планираних догађаја, тако да се често деси да у Котору данима нема никаквог културног програма, а онда се у једном дану, у исто вријеме, организују концерти, изложбе, представе...

2. Стратешки циљеви у култури Котора, за период 2011-2015:

- Оформити тимове људи, представнике свих културних институција града који би сарађивали и договарали се о плановима култ.дешавања за одређени период, како се не би подударали догађаји;

- Остварити сарадњу са секретаријатима за културу сусједних градова (Херцег Нови, Тиват, Будва, Цетиње, Подгорица) и на тај начин смањити трошкове гостовања одређених књ.стваралаца, предавача или позоришних ансамбала... На примјер повезати гостовање неког књижевника у Котору у вријеме Трга од књиге у Херцег Новом, или Сајма књига у Подгорици...
- Искористити посјете градова „побратима” за довођење одређених културних и јавних радника у Котор, такође и истицање сопствених;
- Успоставити сарадњу са локалним књижарама и као вид рекламе организовати представљање ђела одређене издавачке куће;
- Организовати у градској библиотеци разговоре везане за нове књиге, за добитнике књижевних награда;
- Успоставити сарадњу градске библиотеке и школских библиотека;
- Обавјештавати суграђане у радио емисијама о актуелним књижевним манифестацијама;
- Организовати књижевне колоније (можда за младе талентоване писце које би упућивао у даљи рад неки познати књижевник);
- Организовати у љетњем периоду књ.манифестације на градским трговима, сваког љета одабрати одређеног писца као узор (на примјер „На трагу Данила Киша”, па све ауторе који имају у свом ђелу елементе Кишове поетике покушати позвати да гостују);
- Указати на богато наслеђе ренесансних писаца Котора (повезати тај догађај са архивским документима те которске институције);
- Сваког мјесеца омогућити ђеци из школа са подручја которске општине да презентују своје радове у Културном центру, Градској галерији... (и на тај начин обавезати професоре и наставнике да учествују у томе).

3. Мислим да би требало оживјети тргове и организовати што више дешавања на њима (такмичење у бесједништву, рецитаторске вечери са радним насловом: „Поезија су отворена врата у људе”, или „Пјесма никад неће стићи до свог последњег стиха...”).

Важно је нагласити значај одређених субјеката града (на примјер Бокелске морнарице, СПД „Јединства”, Поморског музеја ...), организовати представљање тих субјеката у неким заједничким активностима можда тематски одређеним.

Покушати сачувати традицију Гимназије Котор, јер отварањем гимназија у сусједним градовима смањује се број ђеце која похађају ову установу, а године које се везују за њено постојање (1285-1818-1864-20..) указују на значај институције, као и на велики културни губитак уколико би се она претворила у тип средње стручне школе (без потцјењивања конобара, кувара, трговаца...).